

Røde pølser, Gyldne Damer og gevinst på nummer 67: En tur til søs med Sundbussen

På Helsingørs Sundbusser danner bankospil og øl rammen for en nytilkomne tradition. Her mødes et forholdsvis ældre klientel mandag efter mandag i håb om at vinde gevinst på fuldplade – og få nye bekendtskaber.

Af: Frederik Tarp Østengaard

Klokken 13.35 mandag eftermiddag sætter sundbussen "Pernille" kurs mod Helsingborg. Indrammet af Helsingørs aldrende bindingsværksbyggerier, mægtige Kronborg og skummende hækbølger forlader båden havnen, hvor kulden bider mere end en gruppe angrebslystne lopper.

Bevæger man sig inden for bådens metalvægge går bølgerne dog en del højere, end de gør i det gyngende Øresund.

Herinde står turkisblå borde side om side alle fuldt besat af håbefulde ældre ægtepar, højtgrinende kvindeflokke i fuld festmondering samt alverdens former for gewesener. Tre styks læbestiftsbærende midaldrende kvinder sidder i selskab med samme antal færdigdrukket Irish coffee.

"Sagde du virkelig det?" Spørger den ene kvinde spændt sin veninde, hvorefter de alle tre bryder ud en rungende latter. Derefter tager de en tår af de Gyldne Damer, der stod gemt mellem lårene på de kvindelige Sundbuspassagerer. Pludselig lyder en skratende stemme fra højtaleren.

"Vi håber I alle har pladerne klar. Nummer 77!" De mange grin omdannes til stilhed, da oplæseren råber det første tal højt. Bankodeltagere retter skarpt blikket mod spillepladerne og samtlige øjenbryn løftes. Gennem færgens panoramavinduer forvinder Helsingør så småt hen. Nu gælder det.

På svenske præmisser

Hver søndag og mandag har passagererne på Sundbussen mulighed for tage del i "Øresunds Bingo Banko". Majoriteten af deltagerne kommer fra Helsingborg og Helsingør. De blå-gule naboer er alligevel en del bedre repræsenteret, da størstedelen af bankospillerne ved dagens færgeoverfart er bosat på den østlige side af sundet.

"Her kommer flest svenskere" fastslår svenskeren Ulrikka Åberg omme bag baren. Hun har været ansat hos Sundbusserne i ti år.

"Banko er utroligt populært i Sverige, og der er tradition for at tage Sundbussen, så vi kombinerede de to ting. Dét har været en stor succes," forklarer den blonde servitrice, idet hun gør en bakke klar bestående af to røde pølser med sennep og ketchup, en Gammel Dansk og en flaske Wiibroe til en ældre herre med stok. Lugten i rummet bærer i den grad præg af selvsamme menu.

"Bordene bestilles i forvejen, og der er næsten altid fuldt booket. Vores deltagere ser frem til mandag, og vi har også mange stamkunder," hævder Ulrikke.

"Folk er trygge ved at komme alene, da det er os, der placerer disse personer ved de forskellige borde."

Jägermeister på højkant

Klokken 13.49 går færgen i havn i Helsingborg. Det første spil banko er slut. Adskillige bankospillere søger mod baren og Ulrikke for nye forsyninger. Månedens tilbud lyder på tre uspecificerede

smørrebrød, der yderligere indbefatter en øl til at skylde ned med til en pris af 73 kroner.

Pensionisterne Nis Andersson og Leif Thorwall har sat sig godt til rette i de afslidte lædersæder efter en tur i baren. De er henholdsvis 81 og 70 år. Begge har været fast inventar til bankoarrangementet i godt tre år.

"Det giver en masse samvær," siger en lettere beruset Leif, og knapper derefter sin skjortes øverste knap op.

"Vi kommer en gruppe på otte personer hver mandag, men efterhånden kan jeg genkende cirka 25 procent af alle ansigterne her. Banko er jo spændende – og så er der gode pilsnere." Nis kvitterer med en højlydt latter på den anden side af bordet og slår derefter fast:

"Fuld plade, og så er der Jägermeister!"

"Hvis jeg ikke havde været her i dag, havde jeg nok siddet derhjemme og læst en god bog – men uden nogens selskab."

"Det er kun delvist på grund af alkoholen"

I cockpittet sidder kaptajnen afslappet på sin stol med hånden overlegent placeret på roret. Navnet er Michael Årsted. En fuldblods helsingoraner.

"Jeg har været kaptajn i næsten et år," siger han, hvorefter han rejser sig fra stolen. Kaptajnen står nu med ret ryg og fødderne godt plantet på den bløde dørk.

"Det er primært ældre, vi ser på båden, men alle aldersgrupper er at finde her. Børn, unge, bedstemødre," fortæller Kaptajn Micheal, mens han skuer ud over havet med sammenknæbne øjne. Ifølge ham er det ikke alene på grund af barens store udvalg af diverse drinks og spiritus, at arrangementet nyder den store tilslutning.

"Sejlturen over sundet er en svensk tradition, så det er kun delvist på grund af alkoholen – men folk plejer at være flinke til at forsyne sig."

Tilbage i bankosalen er der gang i et nyt spil.

"Ja! Ja! Ja!" Hænderne rækkes i vejret og jublen bryder ud hos en ældre kvinde iført en rød- og hvidmønstret kjole. Hun indser dog hurtigt, hun har taget fejl af tallene. "Ej, øv!" Som trøst spiser hun en af de mange ostepops fra paptallerknen på hendes bord. Spillet fortsætter.

Der ligger en gevinst på fuld plade og lurer i vandskorpen. Ikke ét kvæk lyder der fra spillerne, da talkuglerne rumsterer rundt i blandetromlen.

"Nummer 67."

"Banko!"

En kvinde bliver tiljublet af sine tre bordmakkere, da hun får overrakt en Jägermeister, som bevis på triumfen. Leif ryster let på hovedet, da vinderen er fundet.

"Jeg manglede kun nummer 35!" Siger han ærgerligt, men et lille smil er der dog at spore på hans læber. For sejlturen i dag har bestemt ikke været forgæves.

"Hvis jeg ikke havde været her i dag, havde jeg nok siddet derhjemme og læst en god bog – men uden nogens selskab."